

Владимир Ђурић – Ђура

БАН СТРАХ

*Помало је шакијех јунака
ка' шио бјеше Страхуићу Бане*

Народна песма

ВЛАДИМИР БУРИЋ – БУРА. Рођен 1960. у Београду. Отац Остоја, научни сарадник, мајка Душанка, преводилац. Апсолвирао Општу књижевност на Филолошком факултету и дипломирао Драматургију на ФДУ. Магистарске студије Театрологије похађао на београдском ФДУ.

Истраживао медије као почасни гост на SSEES у Лондону. Бави се писањем поезије, прича и романа, а професионално пише сценарије и драме. Дrame су му игрane и код нас на пример (*Бан Сѝрах, Цeй cей, Грoбљe Мачакa, Бeођрaдскe ѝричe, Алисa у зeмљи чудa*) и у иностранству (*Games People play*) Import Theatre Company, Единбург 1993. Држао предавања на SSEES London University студентима славистике и радио радио есеје за BBC World Service. Као радио драме изведене су му *Цeй cей* и *Балада о унутрашњем мору*. Бави се есејима и теоријским радовима које објављује у периодици, и у књизи *Митолозије Техносвеиџа*. Компонује и пева, некада давно у групи “Хероји”, а сада у групи “Бура и Морнари”. За успелије књижевне радове сматра свој роман првенац (*Хвалисави роман & Суѝер*), роман *Лондон* и збирку кратких прича (*Бурине смешне ѝриче*). Приче су му објављене у неколико антологија кратких прича. Приредио киберпанк антологију *Гуруи дигиталне ѝусѝаре* са Дејаном Д. Марковићем. Објавио преко стотинак прича у књижевној периодици и магазинима. У часописима “Сцена” и “Театрон” објавио драме *Град*, енглеску верзију *The City*, и драму *In/out*. У Антологији српске драме објављене су му драме *Грoбљe мачакa, Као бo-жанcѝвeнa комунисѝичкa комeдија* и *Коју иђру иђраш*.

Члан је председништва Урдужења драмских писаца Србије од 1988. године. У истом удружењу има статус слободног уметника.

Ожењен је женом Горданом и има сина Јанка, то је његова породица коју много воли.

Владимир БУРИЋ – БУРА

БАН СТРАХ

ЛИЦА:

-
- БАН СТРАХ** – Човек у црном кожном оделу са пребаченим црвеним пончом. Његов мач за појасом и његов пиштољ везан испод колена довољно говоре да се са таквим човеком не сме шалити. Он је један од оних људи који долазе из рата као победници, без ожиљака, без рана, он је један од оних људи чији покрети и лице говоре све, луталица коме је време заборавило дом, жељан одмора и љубави које му судбина никада неће поклонити. Много, много година је прошло од када није видео своју жену, сада покушаће да је пронађе у свету који више нико не може рећи да познаје.
- СТАРИ ВУК** – Патријарх лозе Вуковића, стари лисац и рачуница, човек без принципа који је у стању да прода свет да би сачувао своју главу.
- ЗЕЛЕНИ ВУКОВИЋ** – Фанатик компјутера.
- РИЋИ ВУКОВИЋ** – Коцкар.
- ЦРВЕНИ. ВУКОВИЋ** – Стручњак за радиокомуникације.
- БЕЛИ ВУКОВИЋ** – Албин. Плаве боје.
- ЦРНИ ВУКОВИЋ** – Зналац информација.
- ПЛАВИ ВУКОВИЋ** – Плејбој.

- ЖУТИ ВУКОВИЋ – Стручњак за дрогу и лудило.
- СМЕЂИ ВУКОВИЋ – Воли сатове.
- МАЛИ ВУКОВИЋ – Најмлађи од свих синова Старог Вука. Клинац талентован за учење. Једога дана биће херој.
- ЦРНИ КОМЕСАР – Човек у црном са црном душом, ученик зла и комесар црне лиге. Човек неограничене моћи над другим људима. Жељан да створи мозаик бројева од свих људи и да их уништи својом математиком зла.
- СТАРАЦ – Један од непознатих играча чија је сва мудрост у игри. Један од оних који се никада до краја не схватају, јер измичу законима самим својим постојањем.
- ДР ИВАН – Трагични јунак света у распаду, члан комуне сањара. Озрачен је још пре великог рата.
- МАРТИН – Медиј сањар. Уловљен у непознатом свету визија. Укљештен у сопствену немоћ преко дроге кристала.
- ЖАК ЛУДАК – Симпатична ренесансна луда која више ни краљевима није довољно луда. Срца премештеног у ниске фреквенције једног супер стерео касетофона.
- ИРИС – Краљица Кристала. Незаконита власница Банове љубави пре рата. Гатара црне косе и дугих витких ногу. Сузе Еросове.
- СЕМЕЛА – Жена која тражи изазов да би била слободна. Банова законита жена. Жена која за оца има Старог Вука и многе његове особине. Она зна довољно да нико не би смео да помисли да је она наивна и глупа, а опет она се тако поставља. Једна од оних опасних жена које од љубави траже моћ и које добро знају од каквог мушкарца да је траже. Због ње се у осталом и одвија драма.

И многи други, војници, љубавници, курве, сањари, странци и невидљиви изасланици непознатих димензија.

* * *

Мрак. Глас из off-a

После великог рата земља је претворена у пустару препуну олупина и разрушених остатака некадашњег света. Снажна атомска радијација и неочекивани тектонски поремећаји променили су некадашњи облик земље. Зоне радијације или зоне смрти неправилно распоређене по земаљској површини скривале су у себи групе људи осуђене на сигурну смрт распадањем основних ткива. Компјутерска ера у којој је човек био готово потчињен доминацији машина на соларну и атомску енергију предсказала је своју сурову будућност безбројним математичким прорачунима. Машине су све израчунале и предвиделе атомски рат. После рата преживели људи сналазили су се на разне начине. Ниједан човек више ни тренутка није био сигуран да ће неће умрети већ у следећем тренутку и стога је поглед сваког човека био уперен у њега самог. А у таквом свету љубав је била скоро заборављена.

I СЛИКА

Пред бодљикавом жицом, исѝред које је знак оѝасносѝи и забране ѝрола-ска у сјају лоѝорске ваѝре седи Бан Сѝрах задубљен у фоѝиоѝграфију. Ослоњен је на свој оѝромни сѝилизовани ѝоѝуз. Сѝази видео камеру – чувара ѝранице. Усѝаје и зури у њу. Расвеѝљава се друѝи ѝросѝор у дубини сцене. Два-ѝри мониѝора са ликом Бан Сѝраха. Војник у сјајној одећи Црне Лиѝе, буљи у екран, ѝешико усѝаје, разѝибава се и круѝим, ауѝомаѝиизираним кораѝима одлази у дно сцене. Приѝиска неке команде и на задњем зиду се освейѝли квадраѝи ѝровидне фолије иза коѝа је као одело на вешалици у орману окачен човек. Чује се ѝлас војника: “Неидентѝификовани објекаѝи на северној ѝраници. Пронаћи и елиминисаѝи”. Сај-ле оѝѝусѝе Ликвидаѝора; мрак на задњи ѝросѝор. Бан Сѝрах оѝейѝ ѝред ваѝром. Из леђа му се шуња Ликвидаѝор. Без наѝад и муњевиѝа, смрѝоносна одбрана. Бан Сѝрах разѝледа наѝадача и уз скроман обред ѝа одложи ѝоред жице. Одлази. Освеѝљава се ѝросѝор у средишѝиу Црне Лиѝе. Преѝашњи војник и официр ѝосмаѝрају на мониѝорима убијеноѝ Ликвидаѝора. Посѝуѝак као и малоѝре, с ѝим ѝиѝо сад креће ѝрочлана ѝаѝрола. Заѝамњење. Освеѝли се ѝредњи ѝросѝор – на ѝуѝу врећа за сѝавање и ѝоред ње ѝоѝуз. Паѝрола масакрѝа врећу и задовољно одлази. Из мрака изрони Бан Сѝрах и зароби задњеѝ из ѝаѝроле. Осѝали одлазе не ѝрѝмећујући.

БАН СТРАХ: Ко си ти? Шта желиш од мене?

ВОЈНИК: Пронаћи и елиминисати.

БАН СТРАХ: Зашто ме нападате?

ВОЈНИК: Пронаћи и елиминисати.

БАН СТРАХ: Ко те шаље?

ВОЈНИК: Пронаћи и елиминисати.

Бан Сѝрах ља зѝраби за зѝруди и оѝкрије ѝроѝрамаѝор ѝоцеѝавиши му одећу. Не смеје се. Присѝшка дуѝмад. Војник мења сѝав.

БАН СТРАХ: Зовем се Бан Страх. Нисам дошао као непријатељ: Пренеси.

Војник ѝонавља реченицу и одлази укоченим кораком. Бан Сѝрах иде за њим. Одлазе.

Освеѝљава се сцена у средѝишѝу Црне Лиѝе. На монѝѝорима лик Бан Сѝраха. Чује се њеѝова ѝорука. Неколико војника Црне Лиѝе. Исѝред екрана седи Семела и задубљено зуре. Улази оѝромни Црни Комесар. Војници ѝадају ничице. Семела се не осврће.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Семела
(Пауза)
Семела.
(Пауза)

Гласни смех Црноѝ Комесара. На њеѝов знак се сѝуѝиѝа велика маѝа на којој црвена ѝачка ѝредсѝавља креѝање Бан Сѝраха.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Тишина. Слушај ме сада краљице.

Она се лаѝано ѝрѝне, али и даље љледа и слуша Бан Сѝраха на екрану.

ВОЈНИК: Објекат пред зоном радијације.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Будале. Тишина. Говори вам ваш једини, ваш љубљени, најјачи, најбољи. Говори вам моћни глас Црне Лиге, моћни глас Црног Комесара. Слушајте људи. Чуј Семела. Склоп мог мишљења је електронизована Црна Моћ. Моћ Новог. Сви људи Црне Лиге мораће да мисле тако. Па и он. Моћ математике новог мозга, имаће сви нови људи. Семела, твој мали мозак одбија то да схвати. Постојаће само импулси бесконачних система у бесконачним димензијама свести. Мислићемо као компјутери – брзо и прецизно. Грешака неће бити. А он је у том систему грешка.
(Показује на екран са сликом Бан Сѝраха)

Гледај још мало тог човека. И видећеш како се грешке исправљају. Апокалипса је прошла. Нема више људи који су исти као људи раније, када су сви мислили, када су сви били слободни. Не, тога нема. Он ће бити мали х, међу осталим малим у. А ја, ЈА Семела, ћу бити велики математичар новог човека, компјутер који ће од свих вас створити свет бесконачних комбинација. Тако ћу победити време, израчунаћу са вама у глави ново бесконачно време и заменити старо. Живећу тако у свим световима, као господар свих димензија и прошлих и будућих, као Моћ Црног. Схваташ ли то? Схваташ ли колико сам ја изнад њега?

СЕМЕЛА: Не разумем, Комесаре.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Разумећеш. Нека игра почне. Уведите странца у зону. Пробудите сањаре. Доведите Ирис.

Семела љућиићо устѝаје и креће.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Стани жено.

На сцену улази Ирис, краљица кристѝала. Клања се Комесару. Мрко се гледа са Семелом. Громогласни смех Црног Комесара.

Крај прве слике.

I СЦЕНА

Из благе косине њуџа вуре само главе и руке џлемена Сањара. Аџмосфера јарког сунчаног дана. Сањари џправе нешџо налик на музику својим узнемиреним шаџаџима. Над њима доминира фиџура Др. Вана, коме је само једна ноџа ухваћена косином. Појављује се војник Црне Лиџе који собом носи алуминијумски кофер који даје Др. Вану. Овај џа оџвара и вади из њеџа џшиџољ-инјекцију којом себи убризџава дозу кристџала. Ноџа му се ослобађа из асфлаџа. Инјектира и осџале чланове комуне. Ови џолако израњају из своје клоџке – оџџриликџе до џојаса. Др. Ван џосџавља исџред њих неке чудне најправе које они џочињу да џокрећу, шџо сџвара неку чудну музику. Војник Лиџе слуша.

ДР. ВАН: Краљица се данас не осећа добро и неће водити ритуал. Рекла је мени да је заменим, Мартине.

МАРТИН: *(Из џруџе)*
Да, докторе Ван.

ДР. ВАН: Данас је шести дан у реду кристала. Ти си на реду да испричаш своје визије. Сви остали поступају по правилима Краљице. Укључујте се у визију. Идем.

МАРТИН: *(У једноличном ритџму)*
Црни Комесар. Моћ Црног. Кристал је црн.

Понавља неколико џуџа. Осџали џа једнолично џраџе; Изненада Марџџин џочне да вршиџи.

МАРТИН: Ааааа, ево га. Ево га. Осећам његово присуство. Он је дошао. Осећам да ме зове. Никад се до сада није појавио у овом обличју. Зове ме. Зове ме. Управо ме хвата за косу.

Марџџин се извлачи као да џа неко држи за косу. Сџоро.

МАРТИН: Налазим се у дну црне шкољке. Он ме је остави осамог. Има прозирне очи. Оставио ме је овде у дну црне шкољке. Рекао је да кренем ка отвору радијације. Ова шкољка овде је хладна. Хладно ми је у њој. Али ја могу да видим излаз. Светло се порбија кроз изрезане траке од лишћа.

Марџџин џанџомимом дочарава аџмосферу визија. Као да се креће кроз нешџо мекано. Бан Сџџрах мирно сџоџи и џледа. Људи у базену уздишу и даље се крећу врло сџоро у црвеном свеџлу.

МАРТИН: Морам да идем ка светлу. Ооо. Са леве стране видим отвор спектра. То је само одсјај. Појављује се неко тамо. Он иде ка мени. Носи спектар у зубима, каже ми да долази из далека. Осећам на врховима прстију. Кристал је снажно деловао. Он има косу од течне ватре. И ја чујем музику. Ја не могу далеко одавде. Ја сам овде да служим Краљици.

ДР. ВАН: Смири се Мартине. Престани. Престани.

МАРТИН: Пита ме да ли се бојим. Смеје се. Гура ме ка светлу. Осећам таласе у прстима. Додирујем траке од лишћа. Пролазим. Ааааа....

Марѝин вришии. У дну сцене ѝјављује се Бан Сѝрах као дозван овом визијом. Нико га не ѝримерује. Др. Ван се збуњено вриши. Војник ѝосиѝа Марѝина из аѝарѝа за гашење ѝожара. Јак звук усисавања. Марѝин ѝочиње да ѝроѝада.

ДР. ВАН: Не, Мартине. Прекини. Враћај се.

Бан Сѝрах ѝоѝрчи ка Марѝину. Ухваѝи га за сѝрук. Повлачи га навише. Полако га извлачи. Звук усисавања је све јачи. Бан Сѝрах извуче Марѝина. Војник Црне Лиге бежи. Звук усисавања ѝресѝане. Од наглоѝ ѝрзаја Бан Сѝрах и Марѝин одлеѝе уназад и ѝадну.

ДР. ВАН: Ко је то?

Марѝин лежи онесвеићен. Бан Сѝрах га шамара. Приѝиска му сѝомак. Марѝин уздахне. Др. Ван се ѝриближи Бану.

ДР. ВАН: Ко си ти? Зашто си ушао у нашу зону? Ми смо озрачени. Зар желиш да умреш као што ћемо сви ми овде умрети лаганим распадањем ткива? Зар желиш такву смрт? Зато бежи одавде, странче.

Бан Сѝрах се окрене и ѝогледа Др. Вана.

БАН СТРАХ: Да ли сам ушао у зону радијације?

ДР. ВАН: Ушао си тамо где ниси смео. Ти ниси озрачен.

БАН СТРАХ: Сигуран си?

ДР. ВАН: Сигуран сам. Ја сам доктор Ван. Радио сам у екипи која се бавила радиоактивним елементима скоро читав живот. Пред сам рат био сам озрачен. Видео сам многе људе који су били живи мртвачи. Црвена лига ме је узела за стручњака. Радио сам две године у стационару Црвене лиге. Процес распадања ме је захватио свом жестином. Унутрашњи органи ми више не функционишу. Послат сам овде у зону радијације у Краљичин гето. Краљица је открила нешто фантастично, дрогу која максимално успорава процес распадања. Она нас држи у животу. Ако не желиш да будеш као ми странче, иди, иди, даље од зоне.

БАН СТРАХ: Ја морам да прођем кроз зону. Ти, докторе, мораш да ми покажеш пут.

ДР. ВАН: Али ко си ти?

- БАН СТРАХ: Зову ме Бан Страх.
- ДР. ВАН: Бан Страх. То ми је познато. Па да. Бан Страх. Специјалне јединице Црвене лиге. Бане драго ми је да те видим живог. Већ сам страховао да више нико од вас није жив.
- БАН СТРАХ: Докторе Ване долазим овамо са циљем да прођем кроз зону. Ти мораш да ми помогнеш.
- ДР. ВАН: Ја ти не могу помоћи. Али можда може краљица.
- БАН СТРАХ: Где је она.
- Сјиже Ирис.*
- КРАЉИЦА: Пођи са мном.
- Бан Сјрах крене за њом. Она уђе у шатлор. Бан за њом. Крила шатлора огледала се размакну. Крила заклоне људе у позадини. Краљица испружи руку ка Бану.*
- КРАЉИЦА: Приђи ми.
- Она руком дохвати два рајсфелгуса на раменима. Повуче их и хаљина склизне са ње. Нађа краљица крене ка Бану. Бан мирно сјоји.*
- КРАЉИЦА: Узми светло Кристала. Знам ко си ти. Кристал те је довео мени. Буди мој ове ноћи. Знала сам да ћеш доћи. Кристал ми је све рекао. Морао си да дођеш, јер већ сам те предуго чекала.
- БАН СТРАХ: Ја тебе не знам.
- КРАЉИЦА: Знаш ме Бане. Знаш ме врло добро. Када си отишао и оженио Семелу. Знаш ти врло добро.
- БАН СТРАХ: *(Пауза)*
Ирис?
- ИРИС: Да, Бане, Ирис, твоја једина Ирис.
- БАН СТРАХ: То је било страшно давно. Не желим да се сећам.
- ИРИС: Тада си још био млад. Био си наиван Бане. Био си човек. Отишао си на двор Старог Вука и тамо си се заљубио у њу. Мене си заборавио.
- БАН СТРАХ: Мислио сам да си мртва.
- ИРИС: Спасила сам ти живот. Твоја игра те умало није уништила. Страх је кренуо из тебе. Волела сам те и спасила те. Сакупила сам твоје разбијене делове и саставила те. Старац је рекао да си се провукао кроз иглене уши. И он је тада нестао. Ти си убрзо отишао и заборавио си ме.

БАН СТРАХ: О каквом старцу говориш. Не сећам се да је тамо било икога осим тебе.

ИРИС: Старац је живео сам негде горе у планинама. Дошао је код мене када си се ти појавио. Ни ја га нисам познавала. Две ноћи је бдео изнад тебе. Нешто је бајао. Хранио те је травама. Ти си био на ивици смрти. Сећаш се?

БАН СТРАХ: Ничег се не сећам. Јеси ли видела тог старца касније?

ИРИС: Не, никада више. Старац је рекао да се манем посла у организацији. Ја му нисам рекла да се одатле познајемо. Али ја сам после наставила са послом. Организација је била открила совјетску шифру. Знала сам за почетак рата и хтела сам да ти јавим. Семела ме је примила. Била сам јој сумњива и зато ти је вероватно рекла да сам мртва.

БАН СТРАХ: Ти си јој причала да сам ја у организацији?

ИРИС: Нисам. Само сам јој оставила микрофилм. На њему је био план за неутрализацију совјетске шифре. Ти си нам потребан. Њихов компјутерски програм мога је да уништи само електронски геније као што си био ти.

БАН СТРАХ: Добро, доста сада. Реци ми како да је нађем?

ИРИС: Зона је опсана. Жива је и зна да скрене мисли тако да те одведе у сигурну смрт. Све у њој је непознато. Једини начин да се прође је тај да уђеш у поље сила. То је срце зоне. Или ћеш се распасти или ћеш проћи. То нико не зна. Зна само кристал.

БАН СТРАХ: Не желим помоћ кристала. Он ти помогне и одмогне, као теби. Без њега си немоћна.

ИРИС: Сви овде смо немоћни без њега.

БАН СТРАХ: Не сви.

ИРИС: Кристал је од нас направио сањаре. Зауставио је процес распадања. Сви овде смо уз његову помоћ контролисали визије. Били смо срећни. Зона је претворена у комуни сањара. Они ми верују, а ја верујем кристалу.

БАН СТРАХ: Идемо.

ИРИС: Не. Идеш сам. Бане...

Ирис му ѝриђе.

БАН СТРАХ: Идемо, кажем.
(Уђери ѝишићољ у кристѝал)

ИРИС: Бане.

БАН СТРАХ: Идемо.

Зачује се звук усисавања. Бан је погледа. Она га ухвати око сџрука.

ИРИС: Ево почиње. Ускоро ћу се распасти. Пољуби ме још једном док сам овако лепа. Пољуби ме пре него што одеш. Некад си ме волео Бане. Пољуби ме као некад.

Бан Сџрах се нагне и пољуби Ирис. Звук усисавања је све јачи. Ирис из хаљине извлачи нож. Полако га приближаван Бановом врајћу. Бан по приметји у огледалу. Угризе Ирис за усну. Она врисне. Бан Сџрах је ухвати за руку и одгурне је. Она падне. Он је гледа.

ИРИС: Бане

Бан се окрене. Излази.

ИРИС: Увек сам те волела.

Бан Сџрах изађе из шайџора огледала. Звук усисавања је доминантан. Др. Ван испред шайџора огледала сачека Бана са упереним ишићољем инјекцијом. Велика крила шайџора огледала се склоје. Бан се измакао у сџрану и избегне хиџац дроже кристјала. Ухвати Др. Вану за руку. Искриви је иако да Др. Ван сам себи убризга дозу. Др. Ван падне. Бан иде ка шџкама. Бан Сџрах ђуца у кристјал.

* * *

Бан Сџрах омамљен дозом кристјала лудује по празном пољу на коме су до малојре “живели” посађени сањари. У дубини сцене се јали командни просџор Црне Лиџе: Семела пред екраном на коме је Бан Сџрах. Комесар шеџка нервозно. Засџане.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Тачка два. Доведите Жака Лудака.
(Семели)

То је само први корак.

На сцену улази Жак Лудак – модерна варијанџа дворске луде. Клања се пред Комесарем.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Наређујем – одвешћеш га старом Вуку. Он зна како даље.

Жак Лудак се клања и брзо одлази.

Семела се окреће и зуре у Црноѝ Комесара. Задњи ѝросѝор се ѝаси. Бан Сѝрах сам на сцени. Неконѝролисан и диваљ. На сцену долеѝи заѝаљена сѝрела. Чује се звук Индијанаѝа. Бан Сѝрах се смеје. Проба да се савлада. Улази Жак Лудак. Клања се Бану. Присисне једно дуѝме на касеѝофону.

КРЕШТАВ

ГЛАС: Ја са Жак Лудак. Родио сам се луд и остао луд. И када сам одрастао остао сам луд. Чак и кад су ми говорили – ти си луд, ја сам знао да сам луд. Можда сам ја сигурно луд. Дозволите да се представим, моје се име лако памти, оно је негде у свима вама, дозволите да имам ту част, драго ми је – Жак Лудак. Луд сам од љубави за вама.

БАН СТРАХ: Биће ми част да седнеш са мном.

ЖАК ЛУДАК: Биће ми част да седнем са вама.
(Окрене се као да ће да оде)

БАН СТРАХ: Где ћеш лудаче?

ЖАК ЛУДАК: *(Залеѝи се и заѝрли Бана. Овај се смеје. Лудак укључи касеѝофон)*
Ммм. Ту нешто смрди. Изгледа да сам се усро. Ха, ха. Од страха. Од таква јунака.

БАН СТРАХ: Ти ме знаш?

ЖАК ЛУДАК: Дом свој тражиш.

БАН СТРАХ: Да.

ЖАК ЛУДАК: Луди водич дому твоме. Лудак лудог води. То сам ја.

БАН СТРАХ: Знаш ли шта говориш?

ЖАК ЛУДАК: Луди никад не знају. Следи ме о велики Бане.

Обојиѝа одлазе са сцене.

II СЛИКА

Напуштени аеродром

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: О, свемогући Боже
 Ти који ствараш светло по вољи својој
 Ти који претвараш ноћ и дан по вољи својој
 Ти који ствараш синове твоје по вољи својој
 Ти који нас вернике изабра по вољи својој
 Ти прими ову скромну жртву
 О, свемогући Боже
 Ти дај нам данас моћ да доживимо сутра
 Нека буде по вољи твојој ова скромна жртва

Свештеник приђе девојци на жртвенику. Једном руком дохвати крај девојчине хаљине. Гледа је у очи.

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: Нека се по телу девице испише име Божије.

Целај одевен као средњовековни мучиљ са кукуљицом на глави пробија се кроз масу светиња. У рукама држи злаћни послужавник на коме је прибор за шешовирање. Приђе девојци која и даље вришти. Првосвештеник дохвати обема рукама крст и клекне. Подигне крст према небу. Народ и Вуковићи сви до једног клекну. Целај ступи послужавник на земљу. Дохвати једно дуљачко перо и умочи га у црно масило. Са њим у руци прилази девојци.

ДЕВОЈКА: Нећу, нећу.

Целај је руком грубо ухвати за косу. Привуче је себи. Он јој пише по челу. Из полумрака, кроз погнута масу светиња, пролази Бан Страх. Људи се склањају пред његовом појавом. Он приђе жртвенику. Од коменџара знајжељних појединаца постепено се ствара жамор. Бан Страх дохвати целаја за раме. Окрене га и нокаутира. Целај уз пресак љуље на земљу. Два Вуковића, Бели и Риђи, скоче на ноге и извуку шишиље. Појрче Бан Страху. Он их мирно дочека.

СТАРИ ВУК: Ко си ти странче? Шта чиниш лудаче? Желиш да умреш?

БАН СТРАХ: Желиш ли ти?

Првосвештеник им приђе. Стане испред Бан Страху.

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: О Боже спаси овог богохулника који се усуђује да прекине обред. Непознати странче поклони се до земље и моли Бога творца нашега да ти опрости, јер ће те спржити ватра његова, као што је ватреним огњем спржила лице ове земље. На колена странче.

СТАРИ ВУК: На колена.

Бан Сїрах йосмайїра Првосвешїїеника.

БАН СТРАХ: Дошао сам овамо као пријатељ. Изгледа да нисам у праву. Ако будем морао да будем непријатељ место мојих речи говориће оружије.

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: Клекни неверниче. Стари Вуче, главо народа, зар допушташ незнању да мучи твоје синове. Заустави га силом. Није за њега божија милост.

СТАРИ ВУК: Познат си ми странче. Лице ти је грубо као да си га умивао ватром. Руке су ти чврсте као да су од гвожђа. Био би грех убити таквога јунака. Зато, поклони се странче. Поклони се нашем Богу. Поклони се и иди.

БАН СТРАХ: Каквом Богу? Какве су то глупости?

СТАРИ ВУК: Странче не шали се главом. Клекни и иди.

БАН СТРАХ: Прво ослободите ову жену.

СТАРИ ВУК: То не долази у обзир. Она мора бити тетовирана божијим именом. Првосвештеник је рекао да је чуо глас божији после страшног суда. Бог је рекао: ви који сте преживели, ви сте дужни да ми пружите жртве. Сваке године одаберите девицу чисте коже и испишите је мојим именом. Десет година тако чините и ваше биће царство небеско. Је л' тако првосвештениче?

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: Тако је стари Вуче. Његова светлост ме је пробудила из сна. Из угашене пећи наједном покуља неки дим жуте боје и обузме ме целога. И ја имадох визију велике беле пољане. Са неба је допирао божији глас, а небо је било пуно ситних варница. И глас божији исписивао се црним катраном по небу. А иза неба видео се огромни обрис усана. И рече Бог: љуби моје усне и веруј ми.

СТАРИ ВУК: Чујеш ли то странче?

БАН СТРАХ: Чујем.

СТАРИ ВУК: Поклони се Богу. Добро, како хоћеш. Милом или силом.
Мислио сам да си паметнији.
(Пљесне рукама)
Позовите Грубора.

У народу поново комешање и жамор. Мали Вуковић ојрчи у зграду. Бан Сѝрах намешиа кожне надлакѝице. Окрене се и ѝриђе жрѝвенику. Извуче мач. Девојка за ѝосмаѝра. Он реским ѝокреѝом маче ѝрекине ланце. Враѝи мач у корице. Девојка клекне ѝред Банове нође. Рукама му обухваѝи буѝине.

ДЕВОЈКА: Хвала ти.

Бан Сѝрах је одђурне од себе. Из кайѝје зграде аеродрома исѝрчава Мали Вуковић.

МАЛИ

ВУКОВИЋ: Ево га. Оче, оче. Иде Грубор.

Он оѝрчи до оца. Сѝане уз њеђа. Из зграде излази ођроман човек ћелаве ћлаве. На себи има џуњ са мношѝвом сѝѝних сијалица које се ѝале и ћасе. У рукама држи board-gate и иђра се. Пођледа у ѝравцу окуѝљенођ свеѝа и лудачки крикне. У џомили свеѝа мук.

СТАРИ ВУК: Груборе има посла за тебе. Престани да играш електронског ликвидатора и на посао.

Грубор ѝриђе Сѝаром Вуку. Сѝари Вук ѝођледа Бана.

ГРУБОР: Кога господару?

СТАРИ ВУК: Овај странац не слуша законе. Натерај га да клекне.

Грубор ѝођледа Бана. Зарежи. Пође ка њему.

ГРУБОР: Убићу га.

Грубор насрне на Бана. Бан ћа удари ѝесницом у лице. Грубор се насмеје. Буса се у жруди. Ухваѝи Бана и ѝодиђне за. Сѝеже ћа и смеје се. Бан Сѝрах му зарије ѝрсѝи у враѝи. Грубор крикне од бола и исѝусѝи за. Бан се одмакне. Грубор ѝођури на њеђа. Бан муњевѝио исуче мач. Убоде Грубора и одмакне се у сѝрану. Гледа ошѝрицу и мирно враѝи мач у корице. Грубор у залеђу ѝрчи још десетѝ корака и ѝадне мрѝав.

МАЛИ

ВУКОВИЋ: Оче, овај ће нас све средити сам. Убиј га.

Бан Сѝрах извуче ѝишѝиољ и уѝери ћа у Сѝарођ Вука.

БАН СТРАХ: Доста играња. Немам времена да се поигравам са вама. Дошао сам овамо из одређених разлога.

Вуковићи се склоне иза колица своџ оца. Народ је нем. Сви ѿољеди су осџали на Бановом лицу.

СТАРИ ВУК: Који су то разлози странче?

БАН СТРАХ: Тражим пут до дома. Тамо где ме чека моја жена. Заборавио сам пут јер дуго сам био одсутан од куће. Рат је био, рат још увек траје. Знао поделу зона. Ја долазим са севера.

Стџари Вук се одједном у ѿишини ѓласно засмеје. Синови ѓа ѓледају. Вук уџери ѿрсџи у стџранца.

СТАРИ ВУК: Опет си ме преварио. Мислио сам да си мртав.

БАН СТРАХ: Ниси далеко од истине.

СТАРИ ВУК: Најзад си се вратио. То је тако неочекивани повратак. Сада знам да ће Црвена Лига победити. Људи дошао је онај кога смо тако дуго чекали.

МАЛИ

ВУКОВИЋ: Бан Страх!!!

У народу комешање и ѿнављање Бановоџ имена.

БЕЛИ

ВУКОВИЋ: Бан Страх?

ЦРНИ

ВУКОВИЋ: То је заиста он.

СТАРИ ВУК: Зете, опрости за неправду на коју си наишао. Нико те не би препознао.

БАН СТРАХ: Нисам то ни очекивао.

СТАРИ ВУК: Зете, опрости нам ову негостопримљивост. У кући Старог Вука сваком је јунаку место. Пооово таквом какав си ти, Бане. Опрости нам глупост што те не познасмо.

БАН СТРАХ: Опроштено вам је, ако вам је то важно.

СТАРИ ВУК: Живео!

НАРОД: Живео!

СТАРИ ВУК: Народе мој, вратио се Бан Страх. Направимо гозбу какву му дугујемо, гозбу каква приличи таквоме јунаку. Доведите музиканте и комедијаше, донесите најбоља јела и пића и још најбоље жене да нас дворе. И још преко тога разне поклоне. Нек' се слави повратак јунака.

(Тџише)

Ајде, ајде.

Народ се размили ка згради аеродрома скандирајући Баново име. Сћари Вук подиже руку.

СТАРИ ВУК: Задње вести о теби чули смо овде пре две године. Извесни Јеремија курир Црвене Лиге јавио је да си мртав. Рекао је да је специјална јединица Црвене Лиге, Северни вукови, чији си ти био члан, изгинула на задатку пробијања северне поларне опне. Рекао је да је акција за атентат на Црног Краља била намештена и да сте ви били изиграни. Ти си, по његовим речима, погинуо у леденој смрти, када је војска Црне Лиге открила ваш положај. Победу на северном фронту Црна Лига је искористила да учврсти своју империју овде. Чули смо, од њега, такође, и о твојим херојским борбама у цветном каналу, чули смо како си отео шеика из његовог двора на пустињском амбису. Овде смо те сви славили као највећег хероја. Знамо и за...

БАН СТРАХ: Доста о томе. То је било. И то више није важно.

Вуковићи ухваће Првосвешћеника. Он се ојуре. Довуку за њед Сћароџ Вука.

БЕЛИ

ВУКОВИЋ: Шта да радимо с попом? Он је вређао Бана.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Да га ставимо у електронски катализатор.

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Да га убијемо тетовирањем.

РИЋИ

ВУКОВИЋ: Да га премлатимо.

ЖУТИ

ВУКОВИЋ: Да га одведемо у еротску колонију.

СТАРИ ВУК: Шта кажеш ти, зете? Шта да учинимо са Првосвешћеником?

БАН СТРАХ: Пустите га нек' иде с миром.

ПРВО-

СВЕШТЕНИК: О, хвала ти, божији човече. Небеса ће ти бити захвална и славиће твоје мудре речи.

Првосвешћеник се њоклони до земље. Сћари Вук му њокаже руком да оде. Првосвешћеник се клањајући удаљи. Сћари Вук њогледа у народ који њровирује из зграде аеродрома. Пљесне рукама.

СТАРИ ВУК: Хајде, хајде мој народе. Брже, брже. Припремите весеље.

Оѝворе се велика враѝа зѝраде аеродрома. Два висока човека на једној покрећној платформи изгубљају велику цубокс са коѝа се чује синѝе-сајзерска музика. За њима испрече људи који носе велики сѝо од сѝакла. Посѝаве ѝа испред Сѝароѝ Вука. Девојке донесу сѝолице и Бан Сѝрах и Вуковићи седну за сѝо. Мали Вуковић седне ѝоред Бана. Две леѝе плавокосе девојке одвене у флуоросценѝне мреже у ѝозадини иѝрају ероѝски плес. Износе се јела. Сѝари Вук наздравља.

СТАРИ ВУК: Нека живи људска раса. Нека живи племе Вуковића и зет њихов Бан Страх. Живели

Окуљени народ айлаудира. Бан Сѝрах ѝодиѝне руку. Сви ућуѝе.

БАН СТРАХ: Желим да сада озбиљно причам са тобом Стари Вуче. Славићемо када томе дође време. Ово није време победника. Сви смо победници и сви поражени. Зато нека се сви присутни удаље. Сем тебе Стари Вуче и твојих синова.

СТАРИ ВУК: Како желиш Бане. Ти си гост у мојој кући и твоја је воља за мене закон. Народе мој, чули сте жељу госта. Удаљите се у своје одаје. Славићемо касније.

Народ се ѝолако ѝовуче у зѝраду. За сѝолом остѝану Бан Сѝрах и девеѝ Вуковића и десетѝи Сѝари Вук. Бан Сѝрах уѝали једну циѝаретѝу. Издува дим, Сѝари Вук испѝје ѝиће.

СТАРИ ВУК: Дуго те није било зете. Две године мислимо да си мртав. Многе су се ствари измениле. Синови моји су стасали. Видиш их, Бане, све су то младићи у пуној снази. Ти их и не знаш. Овај овде је најстарији. Зове се Зелени. Он је са петнаест година саставио свој први програм за синклеров компјутер. Воли електронику више од тебе зете.

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Није баш тако оче.

СТАРИ ВУК: Овај овде је Риђи. Он је најхрабрији. Црвена Лига је хтела да га узме у своје редове као поручника. Али га ја нисам дао. Како бих без синова чувао огњиште. Риђи ти је велики коцкар. Само би играо игре и борио се.

РИЂИ

ВУКОВИЋ: Тако је оче.

БАН СТРАХ: Добро. Доста о синовима. А шта је са ћерком твојом Стари Вуче?

СТАРИ ВУК: *(Одмахне руком)*

Ах, за њу не питај. Боље је и теби и мени.

БАН СТРАХ: Стари Вуче, ти знаш да сам само због ње и дошао овамо.

- СТАРИ ВУК: Моја кћер и твоја жена Семела није више вредна да је помињемо.
- БАН СТРАХ: Шта је с њом?
- СТАРИ ВУК: Дуга је то прича Бане, дуга.
- БАН СТРАХ: Причај све.
- СТАРИ ВУК: Па добро, када то желиш испричаћу ти све. Сада апсолутни тајац. Ни реч, сада само ја и Бан водимо разговор. И без добацивања.
- БАН СТРАХ: Па, причај, ја чекам. Реци шта је било када сам отишао у Црвену Лигу. Пуно је времена прошло, а ја не знам ништа шта ми се дешавало у дому. Ако мој дом још постоји.
- СТАРИ ВУК: Е.
(Уздахне)
Добро. Ево овако је било. Црна Лига је одлучила да пороби свет. Црни Краљ је послао део војске на овај део који се некад звао Балкан. Овде где све није потопљено јужним морем. Ми смо имали среће да преживимо јер смо се држали чврсто, као једно племе. А били смо по страни од интересних центара и од великих градова. Црни Краљ је хтео да ми одузме овај аеродром, али смо му се ми супротставили. Јуначки смо се борили и победили.
- МАЛИ
ВУКОВИЋ: А зар се ти ниси договорио са Црним Комесаром да плаћаш таксу Црном Краљу?
- СТАРИ ВУК: Ђути будало. Ко ти дозвољава...
- БАН СТРАХ: Добро Вуче. Слободно говори истину. Ја знам да си се предао Црној Лиги. Видим то по овој застави. Не треба да предамном глумиш хероја.
- СТАРИ ВУК: Опрости ми, Бане. Ја сам стар и немоћан. Видиш да су ми се ноге одузеле. Не могу да се борим. Желео сам да сачувам своју децу да одрасту, да буду јаки и да једнога дана ослободе ову нашу земљу злог утицаја Црне Лиге. Они ће још мало да стасавају за то. Још само мало, Бане. Овако би све било равно самоубиству. Одвели би нас у Црне Колоније и у својим коморама правили од нас хемијске елементе. Зато сам морао да се предам Црном Комесару.
- БАН СТРАХ: Ко је он?
- СТАРИ ВУК: Он је директан потомак Црног Краља.

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Дошао је овамо и похарао сву земљу. Уништавао је већ уништено. Најбоље да ти Црни каже његов досије. Црни испричај Бану све што знаш о Црном Комесару.

ЦРНИ

ВУКОВИЋ: Рођен је у долини змаја. Мајка му је била чланица црно-магијске организације ОТО. Са непознатим оцем зачала је своје дете приликом ритуалне сексуалне оргије у присуству ђаволовог посредника. Прича се да му је отац сам ђаво. Ту чињеницу изнео је за време прве групације Црне Лиге непознати монах Анфилович, ученик Гурђијева и вођа култа свастике. Пре атомског рата Црни Комесар радио је као саветеник минхенских неонациста. После рата улази у руководство Црне Лиге и бива задужен за генетско чишћење јужне зоне.

СТАРИ ВУК: Мислим да је то довољно.

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Ти нас не наговараш да појемо против Црне Лиге. Зар у теби не постоји њена воља?

БАН СТРАХ: Друго су идеали Црвене Лиге, а друго сам ја. Ја се борим сам. Не занима ме да владам као члан једне од лига. Ја не тражим моћ Стари Вуче, видиш ове руке,
(Покаже му њеснице)

оне су моћ. Дошао сам да тим рукама милујем своју жену, да изградим са њима свој дом. Више ме ништа сем тога не занима. Зато сам те пронашао да ми кажеш пут до дома, јер сам га заборавио после тих година. Мислио сам да ћу можда овде наћи своју жену, али видим да је нема. И слутим да ми предстоји нова борба. Реци ми тачно где је она?

СТАРИ ВУК: Она је отишла са њим. Семела се није бранила. Изашла је напоље без речи. И отишла са њима, Курва, Моја крв. Презри је, Бане. Презри ту одвратну жену. Једва је дочекала да дође неко други.

БАН СТРАХ: Зелени, да ли је то истина?

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Она је два дана раније отишла од куће. Вратила се готово хипнотисана. Нешто се десило с њом. Ипак смо после причали и нисам сазнао где је била.

БАН СТРАХ: Шта сте причали?

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Причала ми је о теби, Бане. Рекла је да је са тобом била на ивици да осети праву љубав. Нисам је разумео шта под тим мисли. Рекла ми је то је њен циљ, њен живот. Ти си имао то што је она хтела. Али није могла да чека твој повратак. Није било довољно времена да те чека. Она је већ била пред вратима љубави и морала је да искористи шансу или да се упропасти.

БАН СТРАХ: Фантастично. Да. Све што ме сада занима је ово. Где је она сада?

СТАРИ ВУК: Негде иза зоне радијације. А тамо је немогуће ићи. То је лудост.

БАН СТРАХ: Где тачно?

СТАРИ ВУК: Не знам. Знам да тамо нико не иде. Чак ни они из Колоније озрачених.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Знам ја.

СТАРИ ВУК: Шта ти знаш о томе?

МАЛИ

ВУКОВИЋ: Црвени зна. Он прича са мртвим деда Вуком. Он све зна.

ПЛАВИ

ВУКОВИЋ: Тачно, Црвени зна много више од свих нас. Он комуницира са мртвима, а мртви знају све.

СТАРИ ВУК: Црвени увек говори глупости.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда Вук је хиберниран доле у складишту хелијума. Неко би морао да га доведе са свим справама које сам ја прикључио на његов хибернацијски оклоп.

СТАРИ ВУК: Доста измишљања.

Мали Вуковић ојрчи. Сви зледају Црвеноџ.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда ми је рекао да си ти Бане Месија. И да ти можеш да учиниш немогуће ствари.

БАН СТРАХ: Ја нисам Месија. То знам. Људима не можеш помоћи, ако они не помогну самима себи. А нема разлога да спашавам људе.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Неке ствари нисам растумачио, јер деда говори јединим старим дијалектом, ескимским и то испрекидано. Али срећом Зелени ми је програмирао језички компјутер специјално за ту прилику. Тако да се сад поруке лако дешифрију.

Чује се звук сирене. Вуковићи скоче на ноге. Бан Сѝрах њолако усѝане.

СТАРИ ВУК: Црна патрола. Бане склони се брзо у зграду аеродрома. Они ће брзо да оду.

БАН СТРАХ: Немој да бринеш о мени Стари Вуче. Боље се склоните ви, јер биће борбе.

СТАРИ ВУК: Како желиш Бане. Али навућићеш на себе гнев Црне Лиге. Ако се патроли буде нешто десило.

БАН СТРАХ: Онда сам на себе навукао много гнева већ до сада. Зелени, одвези оца. Остали нека се заклоне. Ја ћу их дочекати сам.

СТАРИ ВУК: Како ти кажеш Бане. Идемо.
(Улазе у зграду)

МРШАВИ: Ево га.

ДЕБЕЛИ: Нигде живе душе.

МРШАВИ: (Прилази Бану)
Почаст Цару.

Мршави сѝеѓне ѝесницу у висину ѓлаве. Бан Сѝрах ѝљуне у сѝрану.

ДЕБЕЛИ: Где је Стари Вук? Где су овде људи?

БАН СТРАХ: Побегли су.

МРШАВИ: Шта.

ДЕБЕЛИ: Зашто су побегли.

БАН СТРАХ: Бојали су се вероватно.

МРШАВИ: Кога?

БАН СТРАХ: Мене.

Мршави усѝрави машинку. Дебели оѝкочи ѝоѝ.

МРШАВИ: Покажи печат Црне Лиге.

БАН СТРАХ: Наравно.

Бан Сѝрах фијукне бичем и ухвати руку Мршавоѝ. Повуче ѓа једном руком. Друѝом руком ѝишиѝољем убије Дебелоѝ.

ДЕБЕЛИ: Хеј шта...

Дуџајлија крене мошором ка Бану. Бан љуца у резервоар. Мошор се занесе у сџрану и љреврне се. Дуџајлија љадне на жрџивеник. Мошор се занесе у сџрану и љреврне се. Дуџајлија љадне на жрџивеник и изџуби свесџи. Бан љоново фиџукне бичем и обухваџи ноџе младића. Повуче џа. Младић се сручи на леђа и осџане у несвесџи. Точак мошора се још увек окређе. Бан Сџрах дуне у цев љишџоља и враџи џа у корице. Бан Сџрах сџави бич на земљу. Из цџа на љончу извади цџарџеџе, узме једну и заџали је. Одува дим. Сџари Вук и Вуковићи излазе из зџраде.

СТАРИ ВУК: Невероватно.

ПЛАВИ

ВУКОВИЋ: Ово још у животу нисам видео. Ово је...

СТАРИ ВУК: Бане, сине.

БАН СТРАХ: Је л' стиже тај ковчег са дедом?

СТАРИ ВУК: Прво да ти честитамо. Ово је ремек-дело.

ЗЕЛЕНИ

ВУКОВИЋ: Снимио сам све видео камером.

БАН СТРАХ: Ја немам много времена. Пожурите са дедом.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Догурајте деду!

МАЛИ

ВУКОВИЋ: Дај деду.

Два човека изџурају велики хибернациони ковчеџ на чијој је љовршини мношџиво дуџмића. Црвени Вуковић љриђе ковчеџу. Приџисне једно дуџме. Црвено свџило на куџоли ковчеџа засвџили. Са једноџ звучника на ковчеџу чују се неодређени џласови.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда, да ли ме чујеш? Деда, да ли ме чујеш?

Чују се разни звуци.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда, да ли ме чујеш? Пријем. Деда јави се, потребан си нам.

Из џомиле разних звукова љолако се крисџалише један љискуџав сџа-рочки џлас.

ГЛАС ДЕДЕ: Грмх, трмнл.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда, дошао је Бан Страх. Пита како да дође до Црног Комесара.

ГЛАС ДЕДЕ: Дрмх. Ту. Ко је разбио медведа?

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда, концентриши се. Бан Страх пита како да дође до Црног Комесара?

ГЛАС ДЕДЕ: Бан Страх. Месија. Бан Страх... Пројекција округле коцке. Зона радијације. Два пола нуле. Бане, чијеш ли ме?

БАН СТРАХ: Чујем.

ГЛАС ДЕДЕ: Бане иди кроз зону по трагу кристала. Узми шему дијаманта. Крени кроз поље зрачених и затим искључи део антматерије. Проби се кроз вибрациону зону. Синко, не дај да те повуку слике. Победи их Бане, грмх, слика избора... прљмах. Хеј Вуче шта то... трмн.

ЦРВЕНИ

ВУКОВИЋ: Деда концентриши се, реци му све.

ГЛАС ДЕДЕ: Реци све, реци све, реци све...

Смеїње на радио везама. Црвено свеїло на куїоли їреїће. Црвени їриїїиска неку дуїмад.

ЦРВЕНИ Изгубио се из подручја 357. Дајте ми сукцесор. Прешао је у друго таласно подручје.

БАН СТРАХ: Искључи га Црвени. Деда је рекао довољно.

Црвени Вуковић уїаси їранзисїор. Свеїла на куїоли ковчеїа се уїасе. Гласови замру.

БАН СТРАХ: Нека ужива у гласовима своје димензије. Добро. Вуче, да се поздравимо.

СТАРИ ВУК: Али, Бане...

БАН СТРАХ: Не брини за своју кћер. Биће сигурна ускоро.

СТАРИ ВУК: Не бринем о тој неверници.

Бан Сїрах їоїгледа Вуковића. Осмехне се Малом. Махне им руком на країко. Окрене се и крене у даїину.

СТАРИ ВУК: Бане, али Бане.

Бан Сїрах се не осврће, одлази чврсїїим корацима у даїину.

СТАРИ ВУК: Бане, хвала ти.

Бан Сїрах одлази неїде у дубину сцене. Мали Вуковић їоїїрчи за њим.

МЕЋУСЛИКА

Освећљава се просијор Црне Лиђе. Примећују се знаци узбуне и нервозе.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Ослободите Старца.

ОФИЦИР: Разумем.

Пође, ња засијане, окрене се и враиши се уназад. Сијоји њред Црним Комесаром. Салуицира. Црни Комесар се смеје.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Рекао сам ослободите Старца.

ОФИЦИР: Разумем.

Салуицира и даље сијоји њред Црним.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Сместа.

Официр њочне да се њуши и њадне наузнак.

Комесар се грохоијом смеје. Одлази у дно сцене и скида злијни дебели ланац са велике куђе са изледом ока.

Зачује се јака музика. Црни закоицрља куђе. Окрене се Семели.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Зона је опет жива. Мислиш ли и даље да се неко може супротставити моћи Црног?

СЕМЕЛА: Пустио си Диско Играча? Много ризикујеш, господару. Тако се лако губи.

ЦРНИ

КОМЕСАР: И једино тако добија. Све, охола жено. А ти знаш шта то значи.

СЕМЕЛА: (Сиуицира жлаву)
Знам.

III СЛИКА

Бан се усѝорено усѝравља. Усѝорено мачем засеца ваздух. Звук металног одјека. Бан као да је ударио у нешто метално, испушта мач. Брзо скочи и поново га дохвати. Мрак. Тишина. Звук сирене. Два рефлектора љавог светла се укључе. Бан гледа око себе. Звук сирене престаје. Бан коракне у сѝрану. Звук змије која сикће. Бан одскочи у сѝрану. У ваздуху мачем засече једну лутку од сунђера. Из сунђера покуља дим. Рефлектори у дну осветле златном светлости дим. Тишина. Дим полако окружује Бана. Звук резања неке животиње. Бан гледа око себе. Неке силуете промичу у диму иза њега. Бан извуче шишоло и ојали у маглу. Звук резања престане. Зачује се звук муве. Бан се склони из магле. Рефлектори се погасе. Мрак. Зачују се дечији гласови.

ДЕЧИЈИ

ГЛАСОВИ: Малени, малени. Дођи нам, Дођи нам.

Укључи се рефлектор са снојом златног светла. Сној светла иде ка Бану.

Дечији гласови се мешају. Сној светла се приближи Бану. Он се измакне. Сној светла продужи даље. На видео екрану се појави слика разних боја које се преливају. Зачује се звук мува. На видео екрану се појави слика многобројних мува које кидишу на екран.

ДЕЧИЈИ

ГЛАСОВИ: Предај се, дођи нам, дођи нам.

Сѝробоскојско светло са љафона. Бан Сѝрах чини усѝорене покреће као да се брани од мува које га нападају. Усѝорено он падне на земљу.

ДЕЧИЈИ

ГЛАСОВИ: Бане, Бане, предај се. Предај се.

Сѝробоскојско светло престане. Укључе се рефлектори са ружичастим светлом.

ГЛАС

БАН СТРАХА: Ја сам Бан Страх. Желим да се пријавим у војску Црвене Лиге.

(Смејње)

Пазите на непријатеља са леве стране. Они користе неутронски топ. Пази.

(Смејње)

Штитите ме. Сад.

Бан Сѝрах испали мѝшак у један звучник.

ГЛАС

КОМАНДАНТА: Зашто си на своју руку извео тај напад. Сви смо могли да изгинемо.

ГЛАС

БАН СТРАХА: Није било друге могућности.

ГЛАС

КОМАНДАНТА: Због овога мораш на суд Црвене Лиге.

ГЛАС

БАН СТРАХА: Нико ми овде неће судити. Нико сем мене самог.
(Смејње)

Бан Сѝрах ѝуца у друѝи звучник. Чује се смех и зујање мува.

ГЛАС СУДИЈЕ: Тишина у судници. Уведите оптуженог.

ГЛАС

НЕПОЗНАТОГ: Бан Страх је побегао. Нема га у колонади.

Чује се зраја. Звук бомбардовања. На видео екрану слика аѝомске ѝе-чурке. Бан Сѝрах уѝери ѝиѝиољ у екран. Нека сила му заврће руку. Он окреће ѝиѝиољ ка себи. Трзне руку и ѝиѝиољ одлеѝи у сѝрану. Бан Сѝрах скочи на један сунђерасѝи душек. Падне на њега.

ДЕЧИЈИ

ГЛАСОВИ: Готов си, Бане, готов си.

Бан ѝокушава да усѝане са душека. Нека сила га сѝречава.

ГЛАС СТАРЦА: Не дај се Бане.. Не дај се сну.

ГЛАС ДЕДЕ

ВУКОВИЋА: Синко не дај да те повуку слике. Победи их Бане.

Бан усѝе да се усѝрави на душеку.

ГЛАС СЕМЕЛЕ: Чекаћу те овде.

ГЛАС

БАН СТРАХА: Семела.

ГЛАС СЕМЕЛЕ: Волим те. Знам да ћеш преживети. Ти си изнад смрти.
Тај рат није ништа за тебе.

ГЛАС

БАН СТРАХА: Можда, Семела.

ГЛАС СЕМЕЛЕ: Сигурно, Бане.
(Смејње)

Бан ѝоново клоне на душек.

ГЛАС СТАРЦА: Не дај се Бане. Мораш да устанеш. Мораш.

Бан једва успаје са душека. Звук муве. Бан љадне на земљу. Као да је добио нову снагу скаче на ноге. Трчи ка мачу.

ГЛАС СТАРЦА: Тако је Бане. Не дај се.

Бан Сѝрах дохваѝи мач. Усправи се. Гледа око себе. Нема никога. Пође ка сѝакленоу љодијуму. Бан се одједном сагне. Сној злајног светла бљесне изнад њега. Чује се звук експлозије. Мрак. Тишина. Чује се звук металних корака. Уљали се светло зелених рефлектора. Тишина. Са љафона се сѝушиа сѝаклена куљола. У њој седи ћелави сѝарац у белом оделу. Бан Сѝрах се усправи. Куљола се заусѝави мало изнад сѝакленог љодијума. Појави се слика Сѝарчеве ћлаве на видео екрану. Сѝарац ољвори љрозор куљоле.

СТАРАЦ: Тражио си ме Бане.

БАН СТРАХ: Ко си ти?

СТАРАЦ: Сирмоашни власник овог напуштеног диско-клуба хи, хи, хи. Извини што сам те мало уплашио хи, хи, хи.

БАН СТРАХ: Шта се то дешава овде?

СТАРАЦ: О, како си глуп мој драги Бане. Много си глуп. Како би ја један непокретни старац могао знати шта се овде дешава. Аха. Можда знам на шта мислиш. Знам на шта мислиш. У овом диско-клубу живи Мува Макарије. Можда је хтео да доручкује хи, хи, хи. Кад је гладан он не бира. Је л' тако Макарије?

Чује се звук муве. Бан се осврће око себе.

БАН СТРАХ: Покажи ми га Старче, не видим га.

Сѝарац се засмеје и ухваѝи се за сѝомак.

СТАРАЦ: Не знам, хи, хи, хи. Питај њега да ли хоће да ти се покаже. Ја сам га једном показао неком човеку и Макарије га је појео. Био је много гладан хи, хи, хи. Много гладан.

БАН СТРАХ: И ја сам гладан. Ако је он довољно велики, не би било лоше.

СТАРАЦ: О, па ти си духовит. Ко би то очекивао од тебе Бане. Хи, хи, хи.

БАН СТРАХ: Добро Старче. Немам времена да се надмудрујем с тобом. Морам да идем.

СТАРАЦ: Стварно, нисам знао. Извини, што те ја задржавам. Само ти иди. А куда идеш, ако смем да питам?

БАН СТРАХ: Тражим логор Црног Комесара. Заробио ми је жену. Идам да је ослободим.

СТАРАЦ: И само зато журиш, због жене.

БАН СТРАХ: Тачно. Само зато, Старче.

СТАРАЦ: Извини Бане. Само се ти не љути. Ја само онако, тек да питам. А шта ће ти жена, Бане?

БАН СТРАХ: Волим је.

СТАРАЦ: Волиш жену, хм. Чудно. Ко би рекао. А јеси ли сигуран да је волиш?

БАН СТРАХ: Здраво Старче. Немам времена за причу. Ја морам даље.

СТАРАЦ: Само ти иди Бане. Сресћемо се ми још. Има времена. Дуга је вечност, хи, хи, хи. Здраво Бане.

Бан Сѝрах крене ка излазу.

СТАРАЦ: Не на та врата. Ту станује Макарије. Боље прођи иза шанка. Тамо има један отвор. Уђи у кухињу. Има свашта за јело, хи, хи, хи.

Бан Сѝрах ѝрилази излазним вратиима. Дохвати кваку. Нека сила ља одбаца уназад. Бан ѝадне. Брзо усѝане.

СТАРАЦ: Не буди тврдоглав Бане. Макарије ће те избости жаокама. Ко ће да те лечи после. Нисам понео докторски прибор. Хи, хи, хи.

Бан Сѝрах ѝриѝрчи ѝшиѝољу на земљи. Подиѝне ља брзо. Окреће се ѝо земљи неколико ѝуѝа. Уѝери ѝшиѝољ у Сѝарца.

СТАРАЦ: Хи, хи, Бане, па ти си ми освежење вечери. Хоћеш да ме убијеш? Па ти си диван.

Бан усѝане. Пољледа у ѝшиѝољ.

СТАРАЦ: Има метака, а не ради. Апсурдно, зар не?

Бан Сѝрах ѝоново ѝриће ѝодијуму за иѝрање.

БАН СТРАХ: Добро, убедио си ме. Остаћу овде.

СТАРАЦ: Не, баш можеш да идеш.

БАН СТРАХ: Одакле знаш моје име Старче?

СТАРАЦ: Много си глуп Бане. Свако зна твоје име.

БАН СТРАХ: Не изазивај ме. Имам довољно искуства да могу да предпоставим ко си ти.

- СТАРАЦ: Охо. Ево, сад знаш ко сам ја. Па реци ми, то бих и ја волео да знам.
- БАН СТРАХ: Ти си чаробњак.
- СТАРАЦ: Како си то закључио Бане, још мало и почећу да те обожавам.
- БАН СТРАХ: Оно кроз шта сам прошао није била никаква зона, већ поље у коме делују твоје чаролије.
- СТАРАЦ: Не бих се сложио. Овај диско клуб је некада био саграђен на гробљу једног страшно моћног чаробњака. Тај чаробњак је био господар мува. Владао је њима док се једног дана није појавио један још моћнији чаробњак. Његове сопствене муве су га убиле. Тај још моћнији чаробњак је од свих мува створио само једну и назвао је Макарије.
- БАН СТРАХ: Чему читава та прича? Ти сигурно тиме желиш да ми кажеш да си ти тај још моћнији чаробњак и да би ја теби морао због тога да се клањам. Мислиш да сам неспособан. Али се вараш Старче. Ти не знаш кроз шта сам све прошао.
- СТАРАЦ: Није тачно Бане. Уопште није тачно. Ја сам нешто сасвим друго.

Сѝарац ѝриѝисне једно дуџме. Зачује се диско музика. На видео екрану сѝоѝи музичке жрује. Сѝарац изађе из куйоле. Сѝане на сѝаклени ѝодијум. Погледа Бана. Музички рефрен је: "Ја сам шамѝион диско иџре". Сѝарац иџра у риѝму музике и ѝева рефрен ѝесме. Бан Сѝрах ља џледа. Приђе куйоли. Приѝисне једно дуџме. Музика ѝресѝане.

- СТАРАЦ: О, ко ми је то искључио музику?
- БАН СТРАХ: Немам времена за игре. Ти сигурно знаш зашто сам дошао.
- СТАРАЦ: Видим да ћу морати да играм без музике.
- Сѝарац иџра без музике. Пева: "Ја сам шамѝион диско музике".*
- БАН СТРАХ: Чујеш ли ме, Старче? Чујеш ли ме шта сам рекао?
- СТАРАЦ: *(Иџра)*
Чујем, чујем.
- БАН СТРАХ: Кажи све што знаш о мени.
- СТАРАЦ: Не знам ништа.

БАН СТРАХ: Ти можда желиш да ме превариш. Да ја помислим како си ти обична будала, један бедни излапели старчић који је подетињио. Али се вараш Старче. Ја сам одмах схватио ко си ти. Ти си онај исти Старац који ме је спасао смрти о коме ми је говорила Ирис.

СТАРАЦ: Ти си баш глуп Бане. Ја ти лепо кажем да сам ја шампион диско играча. Најбољи сам. Победио сам на једном такмичењу у Кјоту. Један Јапанац је био врло добар. Једва сам га победио. Разлике између мене и њега су видљиве. Његов стил је да ћути и игра само трзајући куковима. Овако.
(Показује)

А мој стил је китњасто махање рукама и певање из свег гласа. Овако.

(Показује)

Ја сам шампион диско игре, јер сам шампион диско игре.

(Пресијане да пева)

Е, да, сад сам се сетио. Меморија ми је мало у квару. Поред Јапанаца био је добар и један Мексиканац, Ел Омбре. Он је увео неке новине у диско игру. Играње само раменима и певање без испуштања гласа. Изврстан играч.

БАН СТРАХ: Зашто ми све то причаш?

СТАРАЦ: Не причам, играм. Гледај.

(Покаже му њар корака)

Бане, хоћеш да пробаш да играш? Показаћу ти неке финте.

Старац игра и певуши. Бан Страх крене ка излазу.

БАН СТРАХ: Не сад. Имам паметнији циљ.

СТАРАЦ: Него кад? Ти ћеш пропустити шансу да постанеш диско играч.

БАН СТРАХ: Шта ти је Старче? Какав диско, какве то глупости причаш?

СТАРАЦ: Ја причам? Не, ја само играм.

(Игра)

Ко игра зло не мисли, је л' тако, Бане?

БАН СТРАХ: Не занима ме.

Старац се занесе у игри. Чује се звук зујања мува. Бан Страх се осврће околу. Старац се нагло заусијави. Прсијом ујери у Бана.

СТАРАЦ: Ти мораш да постанеш диско играч. Осећам да си ти нови шампион. Можда чак бољи од мене.

БАН СТРАХ: Игре ме више не занимају старче. Прошао сам то. Доста ми их је.

СТАРАЦ: Нису то игре, Бане. Ти то лоше тумачиш. То су само шрафови великог склада у којима се крећу они који то желе. Разлике у шрафовима су делови среће. Ако би ти и ја и било ко други пратио игру, делови би се склапали. И ти би био све и све би било ти. И ти би снагом коначне вере видео видео свој диско клуб. Сам у њега улазиш, сам у њему играш. А ти играш без главе, играш без облика, а твоје срце можда цео свемир игра и без тебе. Кад једном уђеш у свој диско клуб више нема ничега сем игре, игре, вечне игре. Немаш још много времена Бане. Послушај савет старог диско играча и почни да играш.

БАН СТРАХ: Рекао сам ти да не желим да играм.

СТАРАЦ: Сигуран си?

Бан Сѝрах ћуѝи. Сѝарац се насмеје.

СТАРАЦ: Свако од нас само то жели. У свима нама игра је права и последња станица. А то нису игре које ти познајеш Бане. За ову игру се жртвује све.

БАН СТРАХ: Како то мислиш?

СТАРАЦ: Не мислим ја, ја само играм.

БАН СТРАХ: Зашто онда сви људи не играју?

СТАРАЦ: Људи? Који људи? Духови? Муве? Жабе? Много мислиш Бане, почни да играш. Ти то можеш. Спреман си за то. Заборави жену, заборави дом и почни да играш.

БАН СТРАХ: Не, не. Ја одлазим сада. Моја жена је део мене. Волим је. Не желим да је заборавим.

СТАРАЦ: Ово око мене је мој диско клуб. Ту се игра. Можеш доћи увек да почнеш да играш.

Сѝарац му ѝриђе. Погледа ља. Прође ѝоред њеља у куѝолу. Седне у њу.

СТАРАЦ: Можеш увек да дођеш овамо и да почнеш да играш. Само можда ја више нећу играти ту.

Куѝола са Сѝарцем се ѝодиљне. Зачује се снажна диско музика. Лајѝ шоу осветѝли диско клуб. Бан Сѝрах крене ка излазу. Дође до њеља. Окрене се. Погледа још једном у диско клуб. Изађе кроз враѝа.

IV СЦЕНА
Дворана Црне Лиге

ЦРНИ Драги моји гости, прећићемо на игру коју сам програмирао. КОМЕСАР: Победник у њој добија специјалну награду.

Орђуљаш одсвира музичку тему. Људи се ускомешају. Бука. Кроз вратице у просценорију мирно уђе Бан Сирах. Сцане међу сцанцима. Сви гледају у правцу Црног Комесара.

ЦРНИ КОМЕСАР: Победник добија најлепшу жену Истока. Семелу.

Семела устпане на подијуму-трону. Сцанци аилаудирају.

ЦРНИ Али само за једну ноћ. Семела је краљица страсти. У њој КОМЕСАР: се налази женска снага. Ко жели да је проба, нека се јави. Ток игре ћемо сви посматрати на великом екрану.

Црни Комесар пригледна неку дугмад на свом кућном компјутеру. Одмакне се и завали у наслоњач. На великом екрану се појава слика Семелине главе. Комесар привуче себи Семелу. Пољуби је. Црни Комесар устпане. Љуби Семелу на свом подијуму. Семела увија своје тело око њега. Сцанци аилаудирају. Наравно, Бан Сирах не аилаудира. Црни Комесар окрене Семелу леђима ка сцанцима. Полако јој раскојчак рајсфеилус на леђима хаљине. Црни Комесар размакне делове њене хаљине и покаже сцанцима њена гола леђа. Семела мирно сцаноји. Сцанци урличу. Црни Комесар закојча Семелину хаљину. Седне у фошељу. Узме микрофон.

ЦРНИ КОМЕСАР: Дакле? Жели ли неко да учествује у игри?

СВИ СТРАНЦИ: Ја, ја, ја.

Црни Комесар се насмеје. Помилује Семелу по коси.

ЦРНИ КОМЕСАР: Добро, знао сам. Пошто желите баш сви, то не ваља. Зато ћу ја морати да бирам. Уствари, Семела ће бирати. Одабраће петорицу од свих вас. Један по један пролазите преко малог подијума.

Сцанци крену у реду преко малог подијума. Пролазе. Сваки се поклати Семели и Црном Комесару. Семела покаже прсцном на ћелавог ишица са ианцир кошуљом. Он се издвоји из групе. Сцане са сцане. Семела покаже на вишцког младића у сакоу. Он се издвоји из групе. Она покаже прсцном на човека са илојском каццгом и на човека са трајерском каццгом. Они се издвоје из групе. Сцанци пролазе. Последњи прилази Бан Сирах. Семела врисне. Црни Комесар је погледа.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Шта ти је?

СЕМЕЛА: Ништа господару, уједа ме мува.

Семела покаже на Бана. Бан Сѝрах се издвоји из ѓрује. Црни Комесар се насмеје. Пејѝорица изабраних сѝоје исѝред њеѓа и Семеле.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Сад почињемо са игром. Само још нешто. Ово је игра у којој победник добија све. Заузврат, игубиће главу, ха, ха, ха. Велика је почаст играти за лепоту овакве жене. Због ње вреди изгубити главу, зар не, ха, ха, ха. Сада приђите великом компјутеру. Игра се састоји у следећем: Програмираћете сопствене захтеве за Семелу. Важан је начин, стил. Њена слика на екрану одговориће на сваки захтев. Позитиван одговор је знак њене наклоности. Сваки од вас има минут времена за програм. Сада изволите. Приђите компјутеру. Нека игра почне.

Компјутеру први приђе човек у ѝанцир кошуљи. Брзо приѝиска дуѓмад. У куйолама за лебдење неки сѝранци уживају у безваздушном прѝѝору и ѝосмаѝрају иѓру. Аѝмосфера је слична аѝмосфери на ѝочейку. Ђелави ѝиѝ заврши прѝграм и одмакне се од компјутера. Људи се умире. На екрану ѝоред Семелине ѓлаве се исѝишу слова. Глас компјутера изѓвара ѝексѝ.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Да ли волиш ѓелаве момке са ватреним језиком?

Семелина ѓлава на великом видео екрану се намриѝи.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Негативно, негативно, негативно.

Два војника Црне Лиѓе приѝрче ѓелавом ѝиѝу. Ухватиѓ ѓа и одвлаче. Он се ойѝре.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Ха, ха, ха. Нека следећи почне.

Мало оклевајући компјутеру приђе виѝак младић у сакоу. Приѝиска дуѓмад. Поново исѝа аѝмосфера. Бан Сѝрах ѝоѓледа у Семелу. Она ѓледа у видео екран. Бан Сѝрах ѓледа око себе. Младић завршава прѝграм. Сви се умире. Исѝисују се нова слова на екрану.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Ваша лепота је прави изазов за дечаке као што сам ја.

Семелина ѓлава на екрану се насмеши.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Негативно, негативно, негативно.

Два војника прилазе младићу. Он појирчи међу томили сџранаца. Падне међу жене да уздахне. Оне га љубе. Два војника га дохватају за косу. Сџранци се смеју. Младић џлаче. Црни Комесар се ухватају за сџомак од смеха.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Ха, ха. Можда овде неће ни бити победника. Хајде момци, зар овде неће бити победника, зар да оваква лепота вене?

Помиљује Семелу по коси. Она се мази око њежове руке.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Следећи.

Комјџушџеру приђе човек са џилоџском каџиџом. Приџџиска дуџмад. Исџџа аймосрфера. Заврши џроџрам. Исџџују се нека слова на екрану.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Ја сам Монди. Лети са мном.

Селенина џлава на екрану оџвори широко усџа. Заџвори их.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Негативно, негативно, негативно.

Човек са џилоџском каџиџом одједном извлочи џиџџољ. Уџџери га у Црноџ Комесара. Црни Комесар усџане. Гледа у очи човека са џилоџском каџиџом. Човек са џилоџском каџиџом исџусџџи џиџџољ. Јаукну и ухватају се за џлаву. Два војника Црне Лиџе исџале рафал меџака у њеџа. Човек са џилоџском каџиџом џадне мрџав. Војници му приџрче. Одвлаче га. Црни Комесар седне џоново у фоџџељу. Смеје се. Заџрли Семелу. Она се смеје. Он дохватају микрофон. Сџранци му айлаудирају.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Хвала, хвала. Жао ми је ове велике будале која не познаје моћ Црног. Усудио се да се бори са мном. Невероватно, ха, ха. Мали пилот против великог Црног Комесара. Али да не заборавимо игру. Следећи.

Комјџушџеру приђе човек са каџом од дабровоџ крзна. Круџниџи од осџа-лих. Приџџиска дуџмиће. Људи су сад мирни и џосмаџрају немо иџру. Дух џакмичења је усџосџављен. Траџер се одмакне од комјџушџера. Поџгледа у екран. На екрану се исџџују слова.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Трапери су снажни, трапери су нежни. Пробај их.

Семелина ѓлава на екрану размишља. Међу људима комешање. Бан Сѝрах поѝравља кожне надлакѝице. После извесноѝ времена се зачује ѓлас из комѝјутѝера.

ГЛАС

КОМПЈУТЕРА: Негативно, негативно, негативно.

Траѝер баѝи каѝу на земљу. Приђу му два војника Црне Лиѓе. Уѝере ѝушке у њеѓа. Траѝер одлази, војници ѓа ѝраѝе. Црни Комесар се саѓне. Љуби Семелу. Грубо је хваѝа за ѓруди. Поново се завали у наслоњач. Ухваѝи микрофон.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Странче, имаш последњу прилику. Можда ћеш ти успети да ноћас уживаш у чарима Семеле. Искористи своју шансу. А можда овде неће бити победника. Можда, ха, ха, ха. Изволи странче. Крени.

Бан Сѝрах поѓгледа Црноѓ Комесара. Приђе комѝјутѝеру. Поѝравља кожне надлакѝице. Сви ѓа ѓледају. Тишина. Семела одједном усѝане. Црни Комесар је поѓгледа. Бан Сѝрах ѝриѝиска дуѓмиће на комѝјутѝеру са лакоћом и ѝреѝизношћу каквом ѝо раде само исѝински мајсѝори.

СЕМЕЛА: Бане. То си ти Бане.

Бан Сѝрах се не осврће. Приѝиска дуѓмад. Слика Семеле на екрану несѝане. Црни Комесар скочи на ноѓе.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Ко је он?

Семела врѝиѝи. Звук зујања са звучника. Сѝраници, војници и жене се ухваѝе за ѓлаве. Врѝиѝе из свеѓ ѓласа. Међу људима завлада невероваѝна ѝаника. Неки од флиѝера ексѝлодира. Бан Сѝрах се окреће од комѝјутѝера. Поѓгледа Црноѓ Комесара, који се ѝумѝа ваздухом као балон. Људи беже кроз враѝа. Звук зујања се максимално ѝојачава. Бан Сѝрах ѝуца из ѝиѝиѝоља у војнике Црне Лиѓе. Неки људи чине бесмислене ѝокреѝе као да су ѝолудели и ѝадају на земљу ѝрзани неком необѝаѝњивом силом. Црни Комесар скочи на ѝодијум. Семела се онесвесѝи. Исѝод ѝода ѓрува нека сила која жели да се ослободи. Црни Комесар ѝодиѓне руку и ѝрсѝом уѝери у Бана. Бан се занесе у сѝрану. Пиѝиѝољ му исѝадне и одлеѝи. Падне далеко од њеѓа. Под се и даље ѝресе. Сви људи су или ѝобеѓли или леже мрѝиви. Бан Сѝрах ѝрчи ка Семели. Исѝред ње као да ѝосѝоји некакав зид. Он се заусѝавља. Црни Комесар ѝрилази великом комѝјутѝеру. Приѝисне неко дуѓме. Звук зујања ѝресѝане. Силе исѝод ѝода више не ѝуѝиње. Црни Комесар поѓгледа Бана.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Зар се ја овде борим са аветима?

БАН СТРАХ: Тражио си победника.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Најзад мало праве борбе. Дуго нисам могао да нађем достојног противника. Слушао сам много о теби. Чим си ушао овде знао сам да је предамно велики Бан Страх. Семела није одмах била сигурна. Није она крива.

БАН СТРАХ: Сигурно знаш зашто сам дошао.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Знам. Дошао си да ме убијеш.

БАН СТРАХ: Дошао сам по оно што ми припада.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Пази да не изгубиш и оно што имаш.

БАН СТРАХ: Борићемо се за то.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Добро, па нека борба почне. Дозволи да ти представим свог демона.

Бан Сѝрах ѓледа Црноѓ Комесара. Црни Комесар се наѓло саѓне и сѝави обе руке изнад ѓлаве.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Демон Црног, најјачи демон мрака ће ускоро доћи. Нећу ти рећи његово име. Само треба да знаш да је он мој отац.

Свеѓла у ѝросѓориѓи ѝочну да ѝреѓере. На враѓима удара нека сила. Црни Комесар се смеје. Бан Сѝрах извуче свој мач.

БАН СТРАХ: Пре него што он дође његов син ће се већ налазити код њега.

Семела се ѝодиѓне. Скочи на леђа Бана. Гризе ѓа за враѓи. Бан Сѝрах заједно са њом ѓада на земљу. Црни Комесар му ѝриѓрчава. Дохваѓи мач који је Бан Сѝрах исѓусѓио. Неѝознаѓа сила ѓрува жесѓоко у враѓи. Чују се крици живоѓиња. Црни Комесар ѝодиѓне мач да убије Бана. Бан се измакне заједно са Семелом на леђима. Црни Комесар ѝромаши. Бан дохваѓи Семелу за косу и одбаѓи је од себе.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Ја владам њом. Ти немаш ту моћ. Чујеш како удара у врата. Моћ Црног је огромна. Бићеш заробљен. Предај се Бане. Предај се и опростићу ти. Владај уз мене на челу Црне Лиге. Вратићу ти Семелу.

Бан Сѝрах се усѓрави. Поѓгледа Црноѓ Комесара.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Више нема времена. Он долази. Чујем га.

Чују се тешки метални кораци негде сѝоља. Режање и живоћински дах иза вратиа. Бан Сѝрах се окрене ка вратиима. Семела прићрчи Црном Комесару и клекне поред његових ногу. Црни Комесар подигне руке и рашири их.

ЦРНИ

КОМЕСАР: О, мој свемогући оче, уништи својом силом човека који не верује у тебе, који је уништио много твојих црних витезова, који жели и мене да уништи. Све је спремно за твој улазак.

Иза вратиа тишина. Полако у просћорију испод вратиа улази црни дим. Нагло се са звучника зачује диско музика. Рика иза вратиа и звук металних корака који се удаљи. Црни дим се разиђе. Диско музика престане.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Немогуће. Оче. Врати се, врати се. Зашто одлазиш?

БАН СТРАХ: Можда му не прија диско музика.

Бан Сѝрах крене ка Црном Комесару. Прилази му.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Не прилази, убићу те.

Црни Комесар замахне мачем. Бан се измакне. Ухвати за руку Црног Комесара. Обоје падну на земљу. Семела их носмаћра.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Семела шта чекаш, узми мач и удри га. Дошао је да убије и мене и тебе. Никад ти неће опростити то што си била са мном. Удри га, шта чекаш.

Семела подигне мач од једног мрћвог сћранца. Приђе им. Покуша да удари Бана. Бан се измакне и блокира ударац мачем који држе он и Црни Комесар. Семела се измакне и поново подигне мач увис.

БАН СТРАХ: Семела.

Семела се заусћави. Бан сћегне руку Црном Комесару. Црни Комесар врисне. Бан Сѝрах му наћлим покрећом зарије мач. Бан Сѝрах извуче мач и скочи на ноге. Црни Комесар га ћледа.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Убио си ме.

БАН СТРАХ: Да.

ЦРНИ

КОМЕСАР: Мене Црног Кома...

Црни Комесар падне мрћав. Бан Сѝрах крене ка Семели. Она још увек држи усћрављен мач.

СЕМЕЛА: Не прилази ми. Убићу те. Или ти уби мене или ћу ја тебе.

Бан Сѝрах јој полако прилази. Семела сѝеже мач.

СЕМЕЛА: Не прилази Бане, молим те. Уби ме.

Бан Сѝрах испред ње. Семела зајлаче.

СЕМЕЛА: Уби ме.

Она испушта мач. Мач падне на земљу. Бан Сѝрах је руком дохвати за сѝрук. Привуче је себи. Пољуби је. Она га обрљли. Јеца и љуби га.

СЕМЕЛА: Бане. Бане мој. Тако дуго сам те чекала.

Са звучника се поново зачује диско музика. Само на тренућак и убрзо пресѝане. Бан Сѝрах се осврне по просѝорији. Семела га зледа. Он је ухвати за мишицу чврсто. Гледа је.

СЕМЕЛА: Уби ме ако желиш.

БАН СТРАХ: Сувише си лепа да би умрла.

СЕМЕЛА: Волим те Бане. Увек сам само тебе волела.

Бан Сѝрах је испусти. Сѝави мач у корице. Семела га зледа.

БАН СТРАХ: Сада одлазим.

СЕМЕЛА: Ја не могу без тебе.

БАН СТРАХ: Онда иди код свог оца и чекај ме тамо. Реци му да сам ти опростио и да сам рекао да ти ни длака са главе не сме фалити. Тамо ме чекај.

СЕМЕЛА: Докле Бане, докле да те чекам.

БАН СТРАХ: Док се не вратим из рата.

СЕМЕЛА: Али вратио си се.

БАН СТРАХ: Не, Семела, рат још увек траје. Требају му само прави диско играчи.

Бан Сѝрах је пољуби. Одмакне се.

БАН СТРАХ: И не сумњај у моју љубав.

Бан Сѝрах се окрене и оде ка излазу. Семела сѝоји и зледа га. Бан Сѝрах излази кораѝима у којима није ишико познаѝи новоѝ шамѝиона.

Тако један испѝински шамѝион одлази да се придружи оним непознаѝим иѝраѝима без иправила које ће увек чекаѝи оне жене које у дубини своѝ срѝа знају да сви ѝи иѝраѝи неѝде далеко иѝрају и збоѝ њих.

Свеѝла се полако гасе. Семела осѝаје на сцени преѝуној осѝаѝаѝа некадашњеѝ свеѝа о коме више не ѝоворе ни мрѝви, ни живи. И нико са сигурношћу не може знаѝи да ли је Бан Сѝрах чѝиаво по време био жив, или мрѝав. Нико, ѝа чак ни он сам.

КРАЈ